

Въ същото връме учителката укори и постежката на Мара Пенчева. Този укоръ тя изказа съ слѣдните думи: „който се ползува съ чуждия трудъ, той е нечестенъ, защото извѣршва единъ видъ *кражба*. Блаженъ е този, който се гнуши отъ кражбата, защото ако я обикне, тя рано или късно ще го заведе въ затвора, а отъ тамъ на бѣ силката, защото отъ една кражба, човѣкъ навикнува да краде всичко. Да прѣписваме отъ другаритѣ си и то е една кражба на чуждия трудъ; отъ нея кражба можешъ да навикнешъ да крадешъ и друго; заради това, мили ученички, никога недѣйте прѣписва отъ другаритѣ си“!

ОТГЛЕЖДАНЕ НА ДОБИТЪКА.

сѣки отъ васъ, малки приятели, знае, че коньтъ, кравата и овцата, сѫ най-полезните домашни животни. Ний получаваме отъ тѣхъ храна, облѣкло и пр.; тѣ ни вършатъ всичките полски работи. Помислѣте си само, какво ли би правили хората безъ тѣхъ! . . .

Макаръ и да сѫ толкова полезни, ала ние Българи, не можемъ да се ползваме отъ тѣхъ тѣй, както се ползвуватъ другите хора, които живѣятъ въ образованите държави. Тамъ селяните сѫ по-събудени и поучени отъ нашите, за това и знаятъ какъ да си отглеждатъ добитъка. Нашите селяни сѫ много прости и не се грижатъ за добитъка си. Тѣ вършатъ туй,